U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, o žalobě proti sdělením místopředsedkyně žalovaného ze dne 8. 4. 2016, Spr 650/2016 a Spr 620/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2016, č. j. 11 A 50/2016 - 6,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 27. 9. 2016 doručena kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatel“) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2016, č. j. 11 A 50/2016 - 6, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti sdělením místopředsedkyně žalovaného ze dne 8. 4. 2016, Spr 650/2016 a Spr 620/2016, neboť nepředstavují rozhodnutí, kterými se zakládají, mění ruší či závažně určují práva, právem chráněné zájmy či povinnosti žalobce, jelikož jimi bylo žalobci sděleno, že místopředsedkyně soudu postoupila podání žalobce k vyřízení ministerstvu. Městský soud proto žalobu dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí 5.000 Kč). Vzhledem k tomu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek spolu s podáním kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 4. 10. 2016, č. j. 6 As 241/2016 – 4, vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě sedmi dnů od dne doručení usnesení a současně jej poučil o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. Nejvyšší správní soud dále stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě čtrnácti dnů od doručení usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby ve

stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie a poučil jej, že nebude-li soudu ve stanovené lhůtě předložena plná moc, resp. doklad o vzdělání, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Dne 14. 10. 2016 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, v němž namítal podjatost členů 6. senátu Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel v něm dále uvedl, že rehabilitace a odškodnění nepodléhají poplatkům ze zákona.

O této námitce podjatosti rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 1. 2017, č. j. Nao 268/2016 – 21, tak, že soudci JUDr. Petr Průcha, Mgr. Jana Brothánková a JUDr. Tomáš Langášek nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 As 241/2016.

Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2016, č. j. 6 As 241/2016 – 4, bylo stěžovateli doručeno dne 12. 10. 2016, kdy si jej osobně převzal (viz doručenka připojená k usnesení). Lhůta sedmi dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet ve čtvrtek dne 13. 10. 2016 a uplynula ve středu dne 19. 10. 2016. Stěžovatel nicméně na výzvu soudu nikterak nereagoval a soudní poplatek ani do dnešního dne nezaplatil.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „[s]*oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*“

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „[n]*ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*“

Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Pokud stěžovatel ve svém podání z 13. 10. 2016 dovozuje, že předmětné řízení je osvobozené ze zákona, neboť se jedná o „rehabilitaci a odškodnění“, musí Nejvyšší správní soud uvést, že předmětem tohoto řízení zjevně nebyla otázka rehabilitací, neboť stěžovatel nenapadl rozhodnutí vydané na základě zákona č. 119/1190 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, nebo na základě zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů, neboť předmětem soudního přezkumu stěžovatel učinil sdělení místopředsedkyně žalovaného o postoupení podání stěžovatele ministerstvu k vyřízení.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Jelikož řízení bylo zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. února 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu